

SZKOLNY SYSTEM BEZPIECZEŃSTWA

PROCEDURY POSTĘPOWANIA

**DLA DYREKTORÓW, NAUCZYCIELI ORAZ PRACOWNIKÓW
SZKOŁY**

W SYTUACJACH TRUDNYCH I KRYZYSOWYCH

W SZKOLE PODSTAWOWEJ

IM. KSIEDZA STANISŁAWA SUDOŁA W WIĄZOWNICY

I. Podstawy prawne

1. Ustawa z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256 poz. 2572 ze zm.)
2. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 31 stycznia 2003 roku w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz.U. Nr 26 poz.226)
3. Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2010 r. Nr 33 poz. 178)
4. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 roku Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. Nr 9 poz. 59 ze zm.)
5. Ustawa z 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny (Dz. U. Nr 88 poz. 553 ze zm.)
6. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 31 grudnia 2002 roku w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz. U. z 2003 r. Nr 6 poz. 69 ze zm.)
7. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 ze zm.)
8. Zarządzenie 590 Komendanta Głównego Policji z 24 października 2003 roku w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich (Dz. Urz. KGP Nr 20 poz. 107 ze zm.)
9. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 31 października 2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz. U. z 2018 poz. 2140)
10. Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U.Nr 89, póź. 590).
11. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002r., Nr 147, póź. 1229 z późn. zm.).
12. Ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2006 nr 191, póź. 1410).
13. Ustawa z dnia 26 października 1982 o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2002 r. nr.11, póź.109 z późn. zm.).
14. Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 o przeciwdziałaniu narkomani (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz.198
15. Ustawa z dnia 26 października 1982 o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r., nr 147, póź. 1231 z późn. zm.)
16. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz. U. z 2003 r. Nr 26, póź. 226)
17. Rozporządzenie ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz. U. z 2003 r. Nr.6, póź. 69.
18. Konwencja o prawach dziecka, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz.U. 1991 nr 120 poz. 526).
19. Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. 2017 r, poz. 882);7.Ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. 2016 r., poz. 487);8.Ustawa z dnia 9 listopada 1995r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2017 r., poz. 957

20. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. 2017 poz. 1591);
21. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964r. –Kodeks cywilny (Dz.U. z 2017 r. poz. 459);
22. Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. 21. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 2016 r. poz. 1822);
23. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. 2015, poz. 1390);
24. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 lutego 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu nauczania szkolnego oraz zakresu treści dotyczących wiedzy o życiu seksualnym człowieka, o zasadach świadomego i odpowiedzialnego rodzicielstwa, o wartości rodziny, życia w fazie prenatalnej oraz metodach i środkach świadomej prokreacji zawartych w podstawie programowej kształcenia ogólnego (Dz.U. z 2014 r., poz. 395 z późn. zm.);
25. Ustawa z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz.U. 1993 nr 17 poz. 78, 1995 r. nr 66, poz. 334, 1996 r. nr 139, poz. 646, 1997 r. nr 141, poz. 943, nr 157, poz. 1040, 1999 r. nr 5, poz. 32, 2001r. nr 154, poz. 1792);
26. Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości, sporządzona w Budapeszcie dnia 23 listopada 2001 r. (Dz.U. 2015 poz. 728);
27. Konwencja o prawach dziecka, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz.U. 1991 nr 120 poz. 526);
28. Ustawa z dnia 26 września 2014 r. o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych, sporządzonej w Lanzarote w dniu 25 października 2007 r. (Dz.U. 2014 poz. 1623).
29. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym (Dz.U. 2017 r., poz. 1578)
30. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. 2017 r. poz. 697);
31. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie procedury postępowania przy wykonywaniu czynności odebrania dziecka z rodziny w razie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą w rodzinie (Dz.U. 2011 nr 81 poz. 448)
32. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. 2011 nr 209 poz. 1245);

II. Cele procedur

Celem procedur jest sprawne i skuteczne zarządzanie szkołą poprzez:

1. Zapewnienie bezpiecznych warunków pobytu uczniów w szkole
2. Zapewnienie bezpiecznych warunków uczestnictwa uczniów w zajęciach organizowanych przez szkołę
3. Wykształcenie we wszystkich pracownikach szkoły, rodzicach oraz uczniach umiejętności reagowania na sytuacje trudne i kryzysowe.

III. Sposób prezentacji procedur oraz zakres obowiązywania:

1. Zapoznanie rodziców z treścią procedur na pierwszych zebraniach każdego roku.
2. Zapoznanie uczniów na lekcjach wychowawczych do 30 września każdego roku.
3. Zamieszczenie zestawu procedur na stronie internetowej szkoły.
4. Procedury dotyczą nauczycieli, rodziców/prawnych opiekunów, uczniów, pracowników administracji i obsługi.

IV. Ewaluacja rozwiązań proceduralnych

1. Monitorowanie prawidłowej realizacji procedur.
2. Przeprowadzanie kontroli stanu bezpieczeństwa zgodnie z harmonogramem zawartym w Planie nadzoru pedagogicznego.

V. Procedury postępowania w sytuacjach trudnych i kryzysowych

1. Procedury postępowania w przypadku zaburzeń emocjonalnych u uczniów
2. Procedury postępowania z uczniem, który dokonał samookaleczenia, przejawia autoagresję, podjął próbę samobójczą.
3. Procedury postępowania w przypadku podejrzenia chęci popełnienia samobójstwa.
4. Procedury postępowania z dzieckiem przewlekłe chore.
5. Procedury postępowania w przypadku zaistnienia wypadku ucznia w czasie zajęć edukacyjnych.
6. Procedury postępowania wobec ucznia uchylającego się od realizowania obowiązku szkolnego.
7. Procedury postępowania w przypadku samowolnego opuszczania szkoły w czasie zajęć lekcyjnych.
8. Procedury postępowania w przypadku zachowań agresywnych ucznia wobec nauczyciela lub innego pracownika szkoły.
9. Procedura powiadamiania o zakłócaniu toku lekcji.
10. Procedura postępowania z uczniem sprawiającym trudności wychowawcze.
11. Procedura postępowania w przypadku agresywnego zachowania ucznia.
12. Procedury postępowania w przypadku przejawów demoralizacji ucznia.
13. Procedury postępowania w sytuacji wystąpienia przypadków niepokojących zachowań seksualnych uczniów w szkole.

14. Procedury postępowania w przypadku popełnienia przez ucznia czynu karalnego lub przestępstwa.
15. Procedury postępowania wobec ucznia, który stał się ofiarą czynu karalnego.
16. Procedury postępowania dyrektora szkoły, w przypadku, gdy policja dokonuje zatrzymania nieletniego sprawcy czynu karalnego przebywającego na zajęciach w szkole.
17. Procedury postępowania w przypadku stwierdzenia dewastacji mienia społecznego (szkolnego).
18. Procedury postępowania w przypadku używania przez uczniów wulgarnego słownictwa.
19. Procedury postępowania w przypadku stosowania przez ucznia przemocy fizycznej lub psychicznej.
20. Procedury postępowania w przypadku stwierdzenia faktu kradzieży przez ucznia.
21. Procedury postępowania w przypadku stwierdzenia cyberprzemocy.
22. Procedury postępowania w przypadku, gdy uczeń na terenie szkoły używa wyrobów tytoniowych lub alkoholowych.
23. Procedury postępowania w przypadku podejrzenia, że na terenie szkoły znajduje się uczeń będący w stanie odurzenia.
24. Procedury postępowania w przypadku znalezienia na terenie szkoły substancji przypominającej wyglądem narkotyk.
25. Procedury postępowania w przypadku podejrzenia, że uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyk.
26. Procedury postępowania w przypadku ciąży niepełnoletniej uczennicy.
27. Procedury postępowania w przypadku, gdy uczeń korzysta z telefonu komórkowego i innych urządzeń elektronicznych na lekcjach.
28. Procedury postępowania w przypadku znalezienia na terenie szkoły niebezpiecznych materiałów (broni, materiałów wybuchowych).
29. Procedury postępowania w przypadku uzyskania informacji o podłożeniu ładunku wybuchowego (wskazówki do prowadzenia rozmów ze zgłaszającym o podłożeniu bomby).
30. Procedury postępowania w przypadku otrzymania podejrzanej paczki lub koperty.
31. Procedury postępowania w przypadku wybuchu pożaru lub podłożenia ognia.
32. Procedury postępowania, w przypadku, gdy po dziecko zgłasza się rodzic/opiekun prawny pod wpływem alkoholu.
33. Procedury postępowania w przypadku niewydolności wychowawczej rodziców.
34. Procedury postępowania w przypadku, gdy dziecko w klasie lub na osobności mówi o przemocy w domu.
35. Procedury postępowania wobec rodzica, wobec którego prowadzone jest postępowanie w sprawie stosowania przemocy w rodzinie, w przypadku, gdy chce spotkać się swoim dzieckiem na terenie szkoły.

1. PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ZABURZEŃ EMOCJONALNYCH U UCZNIÓW

1. W każdym przypadku podejrzenia występowania u ucznia objawów zaburzeń emocjonalnych (**LĘKOWYCH, OBSESYJNOKOMPULSYWNYCH, SOMATYCZNYCH, ZABURZEŃ NASTROJU, JEDZENIA ORAZ PSYCHOTYCZNYCH – ZAŁ. 1**) nauczyciel lub pracownik szkoły zachęca ucznia do spotkania z pedagogiem, ponadto zgłasza ten fakt do wychowawcy i pedagoga szkolnego.
2. Pedagog wraz z wychowawcą informują rodzica ucznia o zaistniałej sytuacji, o formach pomocy dostępnych w szkole oraz zgłaszają potrzebę konsultacji z odpowiednim specjalistą (rodzic podpisuje uzyskane na piśmie informacje i wskazówki zobowiązując się do udzielenia pomocy)
3. W przypadku, gdy rodzice odmawiają współpracy i konsultacji dziecka u specjalistów (potwierdzając to pisemnie) wówczas pedagog wraz z dyrektorem kierują wniosek do GOPS o wgląd w sytuację rodzinną. W przypadku braku efektów tych działań kolejnym krokiem jest złożenie wniosku o wgląd w sytuację rodzinną do Sądu Rodzinnego.
4. Pedagog wstępnie (kiedy nie ma jeszcze diagnozy specjalisty) przekazuje wychowawcy i nauczycielom informacje zwrotne dotyczące sposobów postępowania wobec ucznia z problemem.
5. W przypadku zgłoszenia trudności przez samego ucznia lub rodzica następuje ścisła współpraca na płaszczyźnie dzieckorodzicyszkola, koordynowana przez wychowawcę klasy/pedagoga szkolnego.
6. W przypadku, kiedy uczeń nie decyduje się na korzystanie z pomocy pedagogicznopsychologicznej w szkole, rodzic ma obowiązek zapewnić dziecku pomoc w innej placówce, co oświadcza na piśmie i potwierdza stosownym zaświadczeniem (od specjalisty spoza szkoły).
7. W przypadku wysokiej absencji wychowawca zobowiązuje rodziców do przedstawienia zwolnienia lekarskiego.
8. W przypadku dalszej absencji lub trudności szkolnych spowodowanych stanem emocjonalnym ucznia w celu pomocy należy zaproponować uczniowi i rodzicom nauczanie indywidualne.

2. PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM, KTÓRY DOKONAŁ SAMOOKALECZEŃ, PRZEJAWIA AUTOAGRESJĘ, PODJĄŁ PRÓBĘ SAMOBÓJCZĄ.

1. Nauczyciel pracujący z uczniem, który dokonał samookaleczenia, w pierwszej kolejności zobowiązany jest do udzielenia pierwszej pomocy (przedmedycznej), bądź zapewnienia jej udzielenia poprzez wezwanie lekarza.
2. W sytuacji, gdy uczeń jest agresywny, zagraża zdrowiu swojemu lub innych uczniów, nauczyciel ma obowiązek odizolować go w oddzielnym pokoju.
3. Nauczyciel na bieżąco monitoruje zachowanie i stan zdrowia ucznia.
4. Nauczyciel pozbawia ucznia dostępu do wybranych przez niego środków samozniszczenia.

5. W przypadku próby samobójczej, nauczyciel okazuje pozytywną postawę, zwracającą myśli zagrożonego na najbardziej pozytywne możliwości.
6. Nauczyciel zachowuje spokojny i pełen życzliwości ton głosu.
7. Zadaje pytania bez natarczywości, z konstruktywnym podejściem.
8. Nie okazuje zgorszenia ani oburzenia, nie spiera się, niezależnie od tego, czego się dowie.
9. Sugeruje osobie zagrożonej, że rodzina może być dla niej źródłem siły i oparciem (jeżeli nauczycielowi wydaje się, że ta propozycja wywołuje u tej osoby rozdrażnienie i napięcie – natychmiast przestaje o tym mówić i zmienia temat)
10. O fakcie próby samookaleczenia, samobójstwa nauczyciel informuje dyrektora. W możliwie najszybszym czasie powiadamiany jest rodzic/ opiekun ucznia.
11. W jak najszybszym czasie rozmowę z uczniem przeprowadza pedagog lub psycholog.
12. Nauczyciel pisze notatkę ze zdarzenia i przekazuje ją dyrektorowi.
13. Pedagog/Psycholog zaznacza wskazania do dalszej opieki, w tym specjalistycznej – rodzic podpisuje zgodę lub jej brak.

Dyrektor szkoły zapewnia uczniowi bezpieczeństwo fizyczne poprzez:

1. Stałą obecność z uczniem osoby dorosłej.
2. Udzielenie w razie potrzeby pierwszej pomocy.
3. Zawiadomienie rodziców ucznia, pogotowia ratunkowego, ewentualnie policji.
4. Izolację ucznia od grupy rówieśniczej.

3. PODEJRZENIE CHĘCI POPEŁNIENIA SAMOBÓJSTWA

1. Zaufaj swojemu podejrzeniu, że młody człowiek może przejawiać skłonności samobójcze.
2. Powiedz mu, że obawiasz się o niego i staraj się go wysłuchać.
3. Zadawaj pytania bezpośrednie. Nie obawiaj się pytać wprost, czy myśli o samobójstwie, a jeśli tak, to czy je zaplanował.
4. Staraj się nie okazywać, że to, co słyszysz, jest dla ciebie szokujące. Unikaj dyskusji o tym, czy samobójstwo jest dobre, czy złe ani nie prowadź poradnictwa, jeżeli nie masz do tego kwalifikacji. Nie przyrzekaj, że zachowasz zamiary dziecka w tajemnicy, ponieważ może okazać się to niewykonalne.
5. Nie pozostawiaj dziecka samego, jeżeli uważasz, że zagrożenie samobójstwem ma charakter bezpośredni. Zapewnij dziecko, że coś z tym można zrobić, że jego samobójcze pragnienia nie są lekceważone i że czasem zagrożenie najprawdopodobniej minie.
6. Zapewnij sobie pomoc specjalisty, terapeuty lub innej odpowiedzialnej osoby dorosłej. Wyłumacz dziecku, że pomoc jest w zasięgu ręki i że niezbędne jest zwracanie się o tę pomoc w sposób bezpośredni, kiedy tylko pragnienie samobójstwa staje się silne.
7. Upewnij się, że dziecko jest bezpieczne i że osoby dorosłe odpowiedzialne za nie zostały powiadomione i zajęły się nim.

8. Kiedy wydaje ci się, że dziecko uporało się z ostrą fazą kryzysu, śledź uważnie jego dalsze postępy. Wiele osób popełniło samobójstwo po tym, kiedy już wydawało się, że są odnowione i wzmocnione.

4. PROCEDURY POSTĘPOWANIA Z DZIECKIEM PRZEWLEKLE CHORYM

I. Obowiązki rodzica:

- w przypadku ucznia rozpoczynającego naukę w szkole rodzic najpóźniej do 1 września powinien dostarczyć wychowawcy informację o stanie zdrowia dziecka przewlekle chorego, objawach choroby, zagrożeniach zdrowotnych, przyjmowanych lekach i ich wpływie na organizm.
- jeśli choroba zostanie zdiagnozowana podczas uczęszczania do szkoły rodzic powinien niezwłocznie poinformować o tym fakcie wychowawcę.
- rodzic jest zobowiązany do stałej współpracy z wychowawcą dziecka chorego.

II. Obowiązki wychowawcy:

- wychowawca jest zobowiązany do przekazania informacji Radzie Pedagogicznej i pozostałym pracownikom szkoły o sposobach postępowania z chorym dzieckiem na co dzień oraz w sytuacji zaostrzenia objawów czy ataku choroby.

III. Obowiązki nauczycieli:

- Nauczyciele są zobowiązani dostosować formy pracy dydaktycznej, dobór treści i metod oraz organizację nauczania do możliwości psychofizycznych tego ucznia, a także do objęcia go różnymi formami pomocy psychologicznopedagogicznej.
- w przypadku nasilenia choroby u dziecka podczas pobytu w szkole dyrektor lub nauczyciel niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji rodziców lub prawnych opiekunów.

IV. Główne sposoby pomocy przewlekle choremu dziecku realizowane przez grono pedagogiczne, innych pracowników szkoły oraz uczniów:

- zapewnienie poczucia bezpieczeństwa psychicznego i fizycznego oraz zaufania do grupy i nauczyciela,
- pomoc w pokonywaniu trudności, uczenie samodzielności oraz nowych umiejętności,
- budowanie przyjaznych relacji w zespole klasowym,
- traktowanie chorego dziecka jako pełnoprawnego członka klasy,
- uwrażliwianie dzieci zdrowych na potrzeby i przeżycia dziecka chorego,
- uwrażliwianie dziecka chorego na potrzeby i przeżycia innych uczniów,
- motywowanie do kontaktów i współdziałania z innymi dziećmi,
- dostarczanie wielu możliwości do działania i osiągania sukcesów,
- motywowanie do aktywności i rozwoju zainteresowań,

- pomoc w nadrobieniu zaległości szkolnych, dostosowanie wymagań do aktualnych możliwości psychofizycznych dziecka,
- rozmowy o uczuciach i trudnych sprawach,
- zapewnienie dziecku wsparcia i pomocy psychologiczno-pedagogicznej,
- stała współpraca z rodzicami, pielęgniarką i nauczycielami,
- odpowiednia organizacja czasu pracy ucznia.

V. Szczegółowe wskazówki do udzielenia pomocy przy astmie, cukrzycy, padaczce oraz ADHD – załącznik 2

5. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ZAISTNIENIA WYPADKU UCZNIA W CZASIE ZAJĘĆ EDUKACYJNYCH

1. W czasie zajęć edukacyjnych pełną odpowiedzialność za życie i zdrowie ucznia ponosi nauczyciel prowadzący zajęcia bez względu na to, czy są one zajęciami planowymi, czy też nauczyciel zastępuje nieobecnego w tym czasie innego prowadzącego dane zajęcia.
2. Przed rozpoczęciem zajęć prowadzący ma obowiązek sprawdzić, czy sprzęt sportowy, urządzenia techniczne, pomoce naukowe oraz inne narzędzia wykorzystywane w czasie zajęć, a także pomieszczenie lekcyjne nie stwarza zagrożenia bezpieczeństwa dla ucznia. Jeżeli stan techniczny budzi zastrzeżenia nauczyciel lub inna osoba prowadząca zajęcia nie ma prawa z nich korzystać w pracy z uczniem. O zaistniałym zagrożeniu prowadzący natychmiast powiadamia dyrektora szkoły lub jego zastępcę, a w razie ich nieobecności osobę zastępującą.
3. Postępowanie w sytuacji zaistnienia wypadku lekkiego, nie wymagającego interwencji lekarza (powierzchniowe zranienia, otarcia naskórka, stłuczenia, itp.)

Po stwierdzeniu zdarzenia należy ucznia odprowadzić do gabinetu pielęgniarki szkolnej celem udzielenia pierwszej pomocy. Ucznia, który uległ wypadkowi o charakterze lekkim odprowadzić może inny uczeń lub pracownik obsługi szkolnej (np. p. sprzątaczką).

W razie nieobecności pielęgniarki ucznia należy odprowadzić do sekretariatu szkoły, gdzie pomocy udziela osoba mająca przeszkolenie w tym zakresie.

O zdarzeniu i jego przyczynach nauczyciel informuje dyrektora szkoły lub jego zastępcę.

Jeżeli przyczyną zdarzenia była wadliwość lub niesprawność użytych narzędzi nauczyciel natychmiast wycofuje je z użytkowania.

Osoba udzielająca pierwszej pomocy ma obowiązek upewnić się, czy uczeń nie jest chory na hemofilię lub cukrzycę, bądź inną chorobę mogącą w połączeniu z urazem stanowić niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia.

Zdarzenia powyższe nie wymagają wpisu do rejestru wypadków oraz spisania protokołu powypadkowego.

4. Postępowanie w sytuacji zaistnienia wypadku wymagającego interwencji lekarza:

Po stwierdzeniu, że wypadek, któremu uległ uczeń wymaga specjalistycznej pomocy należy doprowadzić go do gabinetu pielęgniarki szkolnej lub wezwać ją na miejsce zdarzenia.

W razie nieobecności pielęgniarki szkolnej należy natychmiast wezwać pogotowie ratunkowe oraz powiadomić o zdarzeniu dyrektora szkoły lub jego zastępcę.

Do czasu przybycia pielęgniarki lub pogotowia ratunkowego osoby przeszkolone w udzielaniu pomocy przedmedycznej podejmują natychmiast niezbędne czynności ratujące zdrowie i życie ucznia.

Dyrektor szkoły lub jego zastępca powiadamia o wypadku rodziców ucznia.

5. Celem ustalenia okoliczności wypadku powołana komisja bada przyczyny jego powstania.
6. Z prac komisji spisywany jest protokół, który powinien zawierać wnioski mające zapobiec powstaniu podobnych zdarzeń.
7. Wypadek jest wpisywany do rejestru, a wnioski komisji są omawiane na posiedzeniu Rady Pedagogicznej.

6. POSTĘPOWANIE WOBEC UCZNIA UCHYLAJACEGO SIĘ OD REALIZOWANIA OBOWIĄZKU SZKOLNEGO

1. W przypadku licznych nieobecności, które nie zostaną usprawiedliwione w wyznaczonym terminie, wychowawca podejmuje próbę nawiązania kontaktu z prawnymi opiekunami ucznia i zaprasza ich na spotkanie. Informacja może być przekazana telefonicznie, listownie lub osobiście – fakt ten należy odnotować w dokumentacji wychowawcy.
2. Wychowawca wraz z rodzicami podejmuje działania zaradcze w celu regularnego realizowania obowiązku szkolnego przez danego ucznia.
3. W przypadku, gdy sytuacja powtarza się, wychowawca zgłasza sytuację do pedagoga szkolnego i dyrektora szkoły:
 - pedagog przeprowadza rozmowę z uczniem
 - dyrektor przekazuje rodzicom informację przesłaną listem poleconym zawierającą:
 - stwierdzenie, że dziecko nie realizuje obowiązku szkolnego,
 - wezwanie do osobistego stawienia się w szkole i wyjaśnienia zaistniałej nieobecności dziecka
 - nakaz posłania dziecka do szkoły w wyznaczonym terminie

- informację, że niespełnienie tego obowiązku jest zagrożone postępowaniem egzekucyjnym.
4. W przypadku braku współpracy z rodzicami/prawnymi opiekunami lub w przypadku, gdy uczeń w dalszym ciągu nie realizuje obowiązku szkolnego, Dyrektor szkoły kieruje wnioskiem o wszczęcie egzekucji administracyjnej do organu egzekucyjnego. (załącznik nr 3)
 5. Dyrektor szkoły powiadamia Sąd Rejonowy Wydział Rodzinny i Nieletnich, gdy obserwuje się brak współpracy rodziców w rozwiązaniu tego problemu lub gdy szkoła wykorzysta wszelkie dostępne środki oddziaływań wychowawczych i nie przyniosą one oczekiwanego rezultatu. Może również, w trosce o bezpieczeństwo ucznia zawiadomić policję o niespełnianiu przez ucznia obowiązku szkolnego oraz braku kontaktu z rodzicami/ prawnymi opiekunami z prośbą o ustalenie miejsca pobytu dziecka.
 6. Środkiem egzekucji administracyjnej obowiązku szkolnego jest grzywna (art. 121 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).

7. PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU SAMOWOLNEGO OPUSZCZANIA SZKOŁY W CZASIE ZAJĘĆ LEKCYJNYCH

1. Pracownik szkoły, który stwierdził, że uczeń samowolnie opuścił teren szkoły zgłasza ten fakt wychowawcy klasy, a jeżeli ten jest nieobecny pedagogowi szkolnemu.
2. Ww. osoby niezwłocznie zawiadamiają rodziców i umawiają się na rozmowę.
3. Z uczniem przeprowadzana jest rozmowa dyscyplinująca w obecności rodzica.
4. Uczeń otrzymuje uwagę w dzienniku szkolnym.
5. Wychowawca nie usprawiedliwia nieobecności (nawet w sytuacji usprawiedliwienia od rodziców).
6. Jeżeli podobna sytuacja powtórzy się uczeń otrzymuje upomnienie, a następnie naganę.

Samowolne opuszczanie szkoły w czasie zajęć lekcyjnych lub zorganizowanych wyjazdów szkolnych

1. Pracownik szkoły, który stwierdził, że uczeń samowolnie opuścił teren szkoły zgłasza ten fakt wychowawcy klasy, a jeżeli ten jest nieobecny pedagogowi szkolnemu.
2. Uczeń otrzymuje uwagę w zeszycie uwag.
3. Ww. osoby niezwłocznie zawiadamiają rodziców i umawiają się na rozmowę.
4. Wychowawca oraz pedagog przeprowadzają rozmowę ostrzegawczą z uczniem w obecności rodzica.
5. Jeżeli podobna sytuacja powtórzy się pedagog zawiadamia dyrektora szkoły, który przeprowadza rozmowę z uczniem w obecności rodziców.
6. W przypadku kolejnego samowolnego opuszczenia szkoły uczeń otrzymuje upomnienie, a następnie naganę dyrektora.
7. Jeżeli uczeń nadal uporczywie opuszcza szkołę w czasie lekcji dyrektor zgłasza ten fakt do Sądu Rodzinnego i Nieletnich z uwagi na zagrożenie demoralizacją.

8. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU ZACHOWAŃ AGRESYWNYCH UCZNIA WOBEC NAUCZYCIELA LUB INNEGO PRACOWNIKA SZKOŁY

1. W przypadku, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że uczeń naruszył godność nauczyciela lub innego pracownika szkoły, nauczyciel lub pracownik niepedagogiczny szkoły, który powziął takie podejrzenie, ma obowiązek zgłoszenia powyższego faktu do dyrektora szkoły, a w przypadku jego nieobecności do pedagoga szkolnego lub wychowawcy klasowego.
2. W obecności pracowników wymienionych w pkt 1 procedury uczeń odbywa z nimi rozmowę wstępną.
3. Jeżeli uczeń nie działał pod wpływem środków odurzających i jeżeli zdarzenie ma miejsce po raz pierwszy w przypadku tego ucznia:
 - wychowawca niezwłocznie powiadamia telefonicznie rodziców ucznia o zaistniałej sytuacji,
 - uczeń otrzymuje naganę dyrektora szkoły za rażące naruszenie regulaminu szkoły i statutu,
 - rodzice/prawni opiekunowie i uczeń podpisują ze szkołą kontrakt indywidualny, zawierający dalsze zasady współpracy stron, jeżeli uczeń ma kuratora sądowego, zostaje on także poinformowany o zaistniałych okolicznościach;
4. Jeżeli zdarzenie ma miejsce po raz kolejny w przypadku tego ucznia:
 - wychowawca niezwłocznie powiadamia telefonicznie rodziców ucznia o zaistniałej sytuacji,
 - uczeń otrzymuje naganę dyrektora szkoły na piśmie za rażące naruszenie regulaminu szkoły i statutu,
 - uczeń otrzymuje naganną ocenę z zachowania,
 - rodzice/prawni opiekunowie i uczeń podpisują ze szkołą kontrakt indywidualny, zawierający dalsze zasady współpracy stron,
 - sporządzona zostaje notatka służbowa z czynności szkoły, podpisana także przez rodziców/ prawnych opiekunów ucznia,
 - uczeń wraz z rodzicami przychodzi na rozmowę z zespołem wychowawczym, gdzie informowany jest o dalszych krokach postępowania wobec niego w przypadku braku zmian w zachowaniu,
 - szkoła kieruje pismo do Sądu Rodzinnego z prośbą o zbadanie sprawy i podjęcie dalszego postępowania,
 - jeżeli uczeń ma kuratora sądowego, on także zostaje poinformowany o zaistniałych okolicznościach;

Jeżeli zdarzenie powtarza się, szkoła występuje do sądu rodzinnego o zaostrenie środków, do skierowania do ośrodka włącznie, a do kuratora oświaty kieruje wniosek o przeniesienie ucznia do innej szkoły zgodnie z obowiązującymi przepisami. Uczniowi i jego rodzicom przysługuje prawo odwołania od wymierzonej kary w ciągu 14 dni od jej zaistnienia. Odwołanie składać należy do dyrektora szkoły w formie pisemnej w sekretariacie szkoły. Dokument taki zostaje wpisany do dziennika pism przychodzących i jest mu nadany numer. Dyrektor szkoły rozpatruje odwołanie w ciągu 14 dni i powiadamia o tym rodziców.

9. PROCEDURA POWIADAMIANIA O ZAKŁÓCANIU TOKU LEKCJI

Poprzez zakłócanie toku lekcji rozumieć należy wszystkie działania uczniów uniemożliwiające normalną realizację jednostki dydaktycznej lub wychowawczej.

Zakłócenie toku lekcji może być także wynikiem zagrożenia powstałego w sali bądź poza nią, niezwiązanego bezpośrednio z zachowaniem i działaniami uczniów przebywających w sali.

1. Jeżeli zachowanie pojedynczego ucznia lub kilku uczniów nie pozwala na normalną realizację zajęć nauczyciel upomina ucznia, a jeżeli on nie reaguje wpisuje odpowiednią UWAGĘ.
2. Jeżeli na ucznia nie działa ta forma dyscypliny, nauczyciel wysyła przewodniczącego samorządu klasowego z informacją do pedagoga szkolnego, a w przypadku jego nieobecności w miejscu urzędowania, do sekretariatu szkoły. Sekretariat niezwłocznie informuje dyrekcję o zaistniałej sytuacji.
3. Nauczyciel prowadzący zajęcia może również skorzystać w tej sytuacji z pomocy pracownika niepedagogicznego, który jest zobowiązany takiej pomocy udzielić.
4. Pedagog szkolny zobowiązany jest do udania się w miejsce wskazane przez nauczyciela i ustalenia sprawców zakłócenia, a w razie konieczności wyprowadzenia sprawców do innego pomieszczenia w tym do pokoju pedagoga lub gabinetu dyrektora.
5. Pedagog szkolny przeprowadza z uczniem (uczniami) rozmowę dyscyplinującą i ustala konsekwencje zachowania, w zależności od popełnionego czynu.
6. Jeżeli czyn ucznia był poważnym naruszeniem szkolnych zasad, wychowawca na wniosek pedagoga powiadamia rodziców ucznia o jego zachowaniu.
7. Jeżeli uczeń rażąco złamał zasady, pedagog powiadamia dyrektora szkoły i wzywa rodziców do natychmiastowego przybycia do szkoły.
8. Jeżeli przyczyną zakłócenia toku zajęć były czyny określone w innych procedurach, procedury te stosuje się odpowiednio.

9. Uczeń wraz z rodzicami przychodzi na rozmowę z wychowawcą, pedagogiem i dyrektorem, gdzie informowany jest o dalszych krokach postępowania wobec niego w przypadku braku zmian w zachowaniu.

Podczas wypełniania niniejszej procedury nie należy zakłócać toku lekcji innym nauczycielom (np. wychowawcom, których uczniowie dopuścili się wykroczenia).

10. PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM SPRAWIAJĄCYM TRUDNOŚCI WYCHOWAWCZE

1. Wychowawca ma obowiązek przeprowadzenia diagnozy sytuacji szkolnej i rodzinnej uczniów na początku roku szkolnego oraz na bieżąco.
2. Wychowawca podejmuje działania wychowawcze zmierzające do eliminacji trudności i rozwiązywania problemów szkolnych ucznia.
3. Wychowawca informuje rodzica o istniejących trudnościach i zapoznaje go ze swoim planem działań, jednocześnie zobowiązuje rodzica do rzetelnej współpracy.
4. Wychowawca opracowuje plan naprawczy w celu przezwyciężenia trudności ucznia wraz z pisemnym zobowiązaniem dla rodzica.
5. Dyrektor we współpracy z wychowawcą klasy i pedagogiem szkolnym przeprowadza diagnozę problemów wychowawczych i emocjonalnych ucznia.
6. Wychowawca występuje do rodzica zgłaszając potrzebę przeprowadzenia badań w Poradni PsychologicznoPedagogicznej, rzetelnie informując rodzica o znaczeniu opinii w dalszej edukacji ucznia.
7. W przypadku braku zgody rodzica na przeprowadzenie badań w poradni, a dotyczącego ucznia zagrażającego bezpieczeństwu innych, nauczyciel postępuje zgodnie z procedurą dotyczącą postępowania z uczniem agresywnym.
8. Na najbliższej konferencji Rady Pedagogicznej wychowawca szczegółowo zapoznaje członków Rady o zaistniałym problemie i przedstawia podjęte działania.
9. Uczeń wraz z rodzicami przychodzi na rozmowę z wychowawcą, pedagogiem i dyrektorem, gdzie informowany jest o dalszych krokach postępowania wobec niego w przypadku braku zmian w zachowaniu – podpisanie kontraktu

11. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESYWNEGO ZACHOWANIA UCZNIA

1. Nauczyciel przeprowadza rozmowę z uczniem, uświadamiając mu nieodpowiednie zachowanie.
2. Wychowawca informuje rodziców ucznia o jego agresywnym zachowaniu, zwracając uwagę na przeprowadzenie przez rodziców rozmowy z dzieckiem na temat przestrzegania praw człowieka, budowania pozytywnych relacji międzyludzkich.
3. Wychowawca zgłasza sprawę do pedagoga szkolnego, który przeprowadza rozmowę z uczniem i diagnozuje jego sytuację.
4. Wychowawca lub pedagog zwraca się z prośbą o zgłoszenie się rodzica (prawnego opiekuna) do szkoły: przeprowadza rozmowę z rodzicem (prawnym opiekunem),

pogłębiając wiedzę na temat ucznia, jego rozwoju intelektualnego, społecznego, emocjonalnego

5. W przypadku utrzymywania się nieprawidłowych relacji ucznia z rówieśnikami (pobicia, zaczepianie itp.), wychowawca/pedagog w porozumieniu z rodzicami dziecka kieruje je na badania psychologiczne, w celu otrzymania dalszych wskazówek dot. prowadzenia ucznia.
6. Uczeń wraz z rodzicami przychodzi na rozmowę z zespołem wychowawczym, gdzie informowany jest o dalszych krokach postępowania wobec niego w przypadku braku zmian w zachowaniu,
7. W sytuacji, kiedy uczeń w dalszym ciągu stwarza zagrożenie dla innych uczniów, Dyrektor szkoły w porozumieniu z wychowawcą i pedagogiem kieruje wniosek do Sądu Rejonowego, Wydział Rodzinny i Nieletnich o zastosowanie środka wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.

12. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU PRZEJAWÓW DEMORALIZACJI UCZNIA

W przypadku uzyskania informacji, że uczeń, który nie ukończył 18 lat, używa alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, uprawia nierząd, posiada materiały pornograficzne i rozpowszechnia je, bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji, nauczyciel powinien podjąć poniższe kroki:

1. Przekazuje informację wychowawcy klasy.
2. Wychowawca informuje o tym fakcie pedagoga szkolnego i dyrektora szkoły.
3. Wychowawca/Pedagog wzywa do szkoły rodziców ucznia i:
 - przekazuje im uzyskaną informację,
 - przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz z uczniem, w ich obecności, a także oddzielnie
 - w przypadku potwierdzenia informacji zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców zaś bezwzględnie do szczególnego nadzoru nad dzieckiem szczególnej pomocy w celu zmiany postępowania
 - proponuje rodzicom skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki i udział dziecka w programie terapeutycznym,
4. Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji ze strony ich dziecka, dyrektor szkoły pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny lub policję.
5. Podobnie, w sytuacji, gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki oddziaływań wychowawczych (rozmowa z rodzicami, ostrzeżenie ucznia, spotkania z pedagogiem itp.), a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów, dyrektor szkoły

powiadamia sąd rodzinny lub policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji.

13. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA PRZYPADKÓW NIEPOKOJĄCYCH ZACHOWAŃ SEKSUALNYCH UCZNIÓW W SZKOLE

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły powinien powiadomić wychowawcę klasy i/lub pedagoga szkolnego o przypadkach niepokojących zachowań seksualnych uczniów w szkole, a jeżeli jest ich świadkiem, żąda od ucznia zaprzestania czynności i podejmuje z nim rozmowę wychowawczą.
2. W przypadku, gdy uczeń przekazuje nauczycielowi informację o niepokojących zachowaniach seksualnych, konieczne jest zapewnienie anonimowości w celu uniknięcia ewentualnych konsekwencji, które mogą być związane z przemocą skierowaną wobec tego ucznia przez innych.
3. Wychowawca lub pedagog szkolny przeprowadza rozmowę z uczniem oraz informuje o zaistniałym zdarzeniu rodziców ucznia.
4. Wychowawca, pedagog szkolny przekazuje rodzicom informację o zachowaniu ich dziecka, ustalając z nimi dalsze postępowanie wobec dziecka i zobowiązując ich jednocześnie do szczególnego nadzoru nad nim.
5. W sytuacji kiedy rodzice odmawiają współpracy lub nie reagują na wezwanie do pojawienia się w szkole, gdy szkoła wykorzysta dostępne jej metody oddziaływań wychowawczych i nie przynoszą one spodziewanych efektów, a zachowanie ucznia wskazuje na znaczny stopień demoralizacji (np. uprawianie nierządu), dyrektor szkoły pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji Sąd Rejonowy Wydział Rodzinny i Nieletnich lub Policję.
6. Gdy zachowanie ucznia może świadczyć o popełnieniu przez niego przestępstwa (np. gwałtu), pedagog szkolny w porozumieniu z dyrektorem szkoły po uprzednim powiadomieniu o zajściu rodziców ucznia, zawiadamia najbliższą jednostkę Policji, która dalej postępuje zgodnie ze swoimi procedurami. Pedagog i wychowawca całe zdarzenie dokumentują.

14. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU POPEŁNIENIA PRZEZ UCZNIA CZYNU KARALNEGO LUB PRZESTĘPSTWA

W każdym przypadku popełnienia czynu karalnego przez ucznia, który nie ukończył 17 lat, należy zawiadomić policję lub sąd rodzinny

1. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły.

2. Ustalenie okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.
3. Przekazanie sprawcy (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) dyrektorowi szkoły lub pedagogowi szkolnemu pod opiekę.
4. Powiadomienie rodziców ucznia sprawcy.
5. Niezwłoczne powiadomienie policji, w przypadku, gdy sprawa jest poważna (rozbój, uszkodzenie ciała itp.) lub sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest nikomu znana.
6. Zabezpieczenie ewentualnych dowodów przestępstwa lub przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przekazanie ich policji (np. sprawca rozboju na terenie szkoły używa noża i uciekając, porzuca go, lub porzuca jakiś przedmiot pochodzący z kradzieży).
7. Wyciągnięcie odpowiednich konsekwencji wg systemu kar i nagród przyjętego w Statucie Szkoły.

15. POSTĘPOWANIE WOBEC UCZNIA, KTÓRY STAŁ SIĘ OFIARĄ CZYNU KARALNEGO

1. Udzielenie pierwszej pomocy (przedmedycznej) bądź zapewnienie jej udzielenia poprzez wezwanie lekarza, w przypadku, gdy ofiara doznała obrażeń.
2. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły.
3. Powiadomienie rodziców ucznia (podać zwięzły opis zdarzenia, aktualny stan fizyczny i psychiczny ofiary, działania, jakie zostały podjęte w celu wyjaśnienia zajścia oraz zapewnienia poszkodowanemu bezpieczeństwa). Rodzice muszą osobiście odebrać dziecko ze szkoły.
4. Niezwłoczne wezwanie policji, w przypadku, gdy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.
5. Zapewnienie uczniowi pomocy psychologiczno – pedagogicznej na terenie szkoły, oraz stały monitoring w celu niedopuszczenia do sytuacji, w których uczeń ponownie stałby się ofiarą.

16. POSTĘPOWANIE DYREKTORA SZKOŁY, W PRZYPADKU, GDY POLICJA DOKONUJE ZATRZYMANIA NIELETNIEGO SPRAWCY CZYNU KARALNEGO PRZEBYWAJACEGO NA ZAJĘCIACH W SZKOLE

1. Funkcjonariusz policji przedstawia dyrektorowi powód przybycia i okazuje legitymację służbową.
2. Dyrektor zapisuje dane osobowe i numer legitymacji służbowej policjanta celem sporządzenia własnej dokumentacji.
3. Policjant informuje dyrektora szkoły o przyczynie zatrzymania ucznia.
4. Pedagog szkolny lub wychowawca sprowadza nieletniego do gabinetu dyrektora, gdzie policjant informuje wymienionego o przyczynach przybycia i czynnościach, jakie zostaną wykonane w związku ze sprawą, np. przesłuchanie, okazanie.
5. Policja informuje rodziców nieletniego o wykonywanych czynnościach i zobowiązuje ich do przybycia do szkoły, komendy lub komisariatu policji celem uczestniczenia w czynnościach.
6. Dyrektor szkoły informuje telefonicznie rodziców o podjętych działaniach względem ich dziecka przez policję. W przypadku braku kontaktu telefonicznego sporządza pisemną informację i przesyła do miejsca ich zamieszkania.
7. Jeżeli rodzice nie mogą uczestniczyć w przesłuchaniach nieletniego, dyrektor wyznacza nauczyciela/pedagoga szkolnego do uczestnictwa w czynnościach, które są przeprowadzane w szkole lub w jednostce policji.

17. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU STWIERDZENIA DEWASTACJI MIENIA SPOŁECZNEGO (SZKOLNEGO)

Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który uzyska informację o dewastacji lub stwierdzi dewastację mienia przez ucznia:

1. Ustala okoliczności zdarzenia na podstawie rozmowy z osobą informującą o zaistniałym fakcie oraz oglądu sytuacji w miejscu zaistnienia szkody.
2. Informuje o fakcie dyrektora szkoły.
3. Podejmuje próbę ustalenia sprawcy oraz oszacowania wartości szkody; w uzasadnionych przypadkach dyrektor powiadamia policję.

4. W przypadku niebudzącego wątpliwości ustalenia sprawcy szkody wychowawca lub dyrektor szkoły wzywa do szkoły jego rodziców/opiekunów prawnych i wspólnie ustalają formę zadośćuczynienia (naprawa szkody lub opłata zakupu i naprawy)

18. WULGARNE SŁOWNICTWO

Gdy nauczyciel jest świadkiem używania przez ucznia wulgarnego słownictwa ma bezwzględny obowiązek zareagowania:

1. Sam przeprowadza rozmowę z uczniem.
2. Wpisuje informację dla rodziców do edziennika oraz do zeszytu uwag.
3. Powiadamia wychowawcę klasy.

Jeżeli świadkiem stosowania wulgarnego słownictwa jest pracownik obsługi, zgłasza ten fakt wychowawcy klasy, który wpisuje informację dla rodziców oraz do zeszytu uwag.

W przypadku powtarzających się zachowań wychowawca:

1. Przeprowadza rozmowę z rodzicami / opiekunami ucznia i sporządza krótką notatkę z przeprowadzonej rozmowy.
2. W przypadku braku poprawy przekazuje sprawę pedagogowi szkolnemu, który przeprowadza rozmowę z uczniem i rodzicami.
3. W przypadku braku poprawy wychowawca lub pedagog powiadamia dyrektora, który udziela uczniowi upomnienia lub podejmuje inne kroki przewidziane regulaminem szkoły.

19. STOSOWANIE PRZEMOCY FIZYCZNEJ LUB PSYCHICZNEJ

1. Nauczyciel, pracownik szkoły, który jest świadkiem stosowania przemocy ma obowiązek zareagować w celu zabezpieczenia przed dalszym działaniem.
2. Nauczyciel, pracownik szkoły zgłasza ten fakt wychowawcy klasy.
3. Wychowawca przeprowadza rozmowę wyjaśniającą z uczniem i powiadamia rodziców.
4. Wychowawca, jeżeli sytuacja tego wymaga, zgłasza ten fakt dyrektorowi i pedagogowi szkolnemu.
5. W przypadku szczególnie drastycznych aktów agresji lub gdy, akty te powtarzają się nauczyciel lub wychowawca sporządza notatkę opisującą sytuację i przekazuje ją pedagogowi szkolnemu.

6. Wychowawca natychmiast powiadamia rodziców sprawcy i poszkodowanego pisemnie lub telefonicznie i odnotowuje ten fakt w dzienniku lekcyjnym.
7. Uczeń stosujący przemoc otrzymuje naganę wychowawcy, a w poważniejszych przypadkach lub powtarzających się aktach przemocy – naganę dyrektora oraz wezwana jest policja. Szkoła może również złożyć wniosek o wgląd w sytuację rodzinną do Sądu Rodzinnego – Wydział Rodzinny i dla Nieletnich

20. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA FAKTU KRADZIEŻY PRZEZ UCZNIA

1. Nauczyciel/wychowawca ustala okoliczności kradzieży przez wychowanka.
2. Zawiadamia o zdarzeniu pedagoga szkolnego/dyrektora.
3. Prowadzi we współpracy z pedagogiem postępowanie wyjaśniające z zachowaniem nietykalności osobistej. Wzywa rodziców sprawcy.
4. Po rozmowie sporządza notatkę o zaistniałym incydencie, którą podpisują rodzice.
5. W oparciu o Statut Szkoły dyrektor wspólnie z wychowawcą ustala sankcje wobec ucznia i przekazuje rodzicom informację na temat wyciągniętych konsekwencji w stosunku do jego dziecka. Sprawca podejmuje zadośćuczynienie poszkodowanemu w kradzieży.

21. PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA CYBERPRZEMOCY

1. Nauczyciel, któremu zgłoszony został przypadek cyberprzemocy powinien powiadomić o tym fakcie wychowawcę ucznia, pedagoga i dyrektora szkoły.
2. Wychowawca, pedagog/psycholog przeprowadza rozmowę z ofiarą cyberprzemocy udzielając jej wsparcia i porady.
3. Wychowawca i pedagog ustala okoliczności zdarzenia i ewentualnych świadków.
4. Wychowawca/pedagog przy udziale nauczyciela informatyki zabezpiecza dowody i ustala tożsamość sprawcy cyberprzemocy.
5. Wychowawca/pedagog powiadamia rodziców poszkodowanego ucznia o zdarzeniu, działaniach szkoły, udziela im porady.

6. Wychowawca/pedagog wyciąga konsekwencje wobec sprawcy przemocy – wpis w uwagach ucznia.
7. Pedagog/psycholog monitoruje sytuację ucznia (ofiary) sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane działania przemocowe bądź odwetowe ze strony sprawcy.
8. W przypadku, gdy w zdarzeniu brała udział większa grupa uczniów, należy przeprowadzić rozmowę ze wszystkimi z osobna, zaczynając od lidera grupy.
9. Nie należy konfrontować sprawcy i ofiary cyberprzemocy.
10. Należy podjąć działania wobec ofiary cyberprzemocy – wsparcie psychiczne i monitoring sytuacji ucznia.
11. Zgłoszenie sprawy na policję.
12. W sytuacji, gdy przypadek cyberprzemocy wymaga założenia sprawy sądowej, szkoła powinna powiadomić o takiej ewentualności rodziców ofiary oraz ucznia.
13. Świadców cyberprzemocy powinni być chronieni przez zapewnienie im dyskrecji i poufnego postępowania.
14. Sporządzanie dokumentacji z zajścia przez pedagoga szkolnego/wychowawcę klasy ofiary.

22. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU, GDY UCZEŃ NA TERENIE SZKOŁY UŻYWA WYROBÓW TYTONIOWYCH LUB ALKOHOLOWYCH

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły zobowiązany jest poprosić ucznia o oddanie tych wyrobów w celu zaprzestania dalszej demoralizacji oraz uszkodzenia swojemu zdrowiu. Następnie powiadamia o tym fakcie wychowawcę klasy.
2. Wychowawca klasy przeprowadza rozmowę z uczniem i stosuje karę wynikającą ze Statutu w porozumieniu z dyrektorem szkoły i pedagogiem szkolnym.
3. Wychowawca zgłasza sprawę do pedagoga szkolnego.
4. Wychowawca klasy i/lub pedagog szkolny przeprowadzają rozmowę z rodzicami ucznia informując o dalszych konsekwencjach oraz w przypadku uzależnienia o możliwości leczenia.
5. W szkole uczeń uczestniczy w rozmowach z pedagogiem, oraz warsztatach grupowych, jeśli takie zostaną zorganizowane.

6. W przypadku braku poprawy i dalszej demoralizacji dyrektor szkoły składa wniosek wgląd w sytuację rodzinną ucznia do GOPS w Wiązownicy, następnie do Sądu Rejonowego w Jarosławiu – Wydział Rodzinny i Nieletnich.

23. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU PODEJRZENIA, ŻE NA TERENIE SZKOŁY ZNAJDUJE SIĘ UCZEŃ BĘDĄCY W STANIE ODURZENIA

Nauczyciel lub inny pracownik szkoły zobowiązany jest powiadomić o swoich podejrzeniach wychowawcę klasy.

1. Odizolować ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawiać go samego; stworzyć warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
2. Wezwać pomoc medyczną w celu stwierdzenia stanu nietrzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udzielenia pomocy medycznej.
3. Zawiadomić o tym fakcie dyrektora szkoły oraz rodziców, których zobowiązuje się do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Gdy rodzice odmówią odebrania dziecka, o pozostaniu ucznia w szkole czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia albo przekazaniu go funkcjonariuszom policji decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły.
4. Dyrektor szkoły zawiadamia najbliższą jednostkę policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu odmawiają przyjęcia do szkoły, a jest on agresywny bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorszenia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości policja może przywieźć ucznia do izby wytrzeźwień albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia zawiadamia się sąd rodzinny oraz rodziców, jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.
5. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje się pod wpływem alkoholu albo narkotyków na terenie szkoły, dyrektor szkoły ma obowiązek powiadomić o tym policję lub sąd rodzinny. Ponadto wychowawca i pedagog w celu pomocy uczniowi podejmują z nim rozmowy i w razie potrzeby kierują do odpowiednich specjalistów.

24. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU ZNALEZIENIA NA TERENIE SZKOŁY SUBSTANCJI PRZYPOMINAJĄCEJ WYGLĄDEM NARKOTYK

1. Nauczyciel z zachowaniem środków ostrożności zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem do czasu przyjazdu policji i próbuje (o ile jest to możliwe w zakresie działań pedagogicznych) ustalić, do kogo należy znaleziona substancja.
2. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły i wzywa policję.

3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

25. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU PODEJRZENIA, ŻE UCZEŃ POSIADA PRZY SOBIE SUBSTANCJĘ PRZYPOMINAJĄCĄ NARKOTYK

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawca, pedagog, dyrektor, itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu podejrzaną substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie, co do ich związku z poszukiwaną substancją.

Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia – jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.

2. O swoich spostrzeżeniach powiadamia dyrektora szkoły oraz rodziców ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawiennictwa.
3. W przypadku, gdy uczeń, mimo wezwania, odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości teczki, dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.
4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel po odpowiednim zabezpieczeniu zobowiązany jest bezzwłocznie przekazać ją policji. Podejmuje próby ustalenia, w jaki sposób i od kogo uczeń nabył substancję. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

Zgodnie z przepisami o przeciwdziałaniu narkomanii w Polsce karalne jest:

- posiadanie każdej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych,
- wprowadzanie do obrotu środków odurzających,
- udzielanie innej osobie, ułatwianie lub umożliwianie ich użycia oraz nakłanianie do użycia,
- wytwarzanie i przetwarzanie środków odurzających.

26. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU CIĄŻY NIEPEŁNOLETNIEJ UCZENNICY

1. Nauczyciel, który dowiedział się, że uczennica jest w ciąży niezwłocznie informuje o tym wychowawcę klasy i dyrektora szkoły.

2. Wychowawca klasy, pedagog szkolny i dyrektor szkoły spotykają się, aby zebrać więcej informacji o uczennicy oraz o jej sytuacji rodzinnej.
3. Wychowawca i/lub pedagog szkolny przeprowadza rozmowę z uczennicą, starając się ustalić, czy rodzice już wiedzą o jej ciąży oraz czy ciąża nie jest wynikiem przestępstwa (gwałtu).
4. Wychowawca klasy, pedagog szkolny i dyrektor szkoły ustalają formy pomocy, jakie zaproponują uczennicy oraz szczegóły dotyczące sposobu prowadzenia rozmowy z uczennicą i jej rodzicami lub prawnymi opiekunami.
 - w sytuacji, gdy rodzice lub opiekunowie prawni nie wiedzą jeszcze o ciąży i uczennica boi się im o tym powiedzieć, może prosić o pośredniczenie w poinformowaniu ich o swojej sytuacji. Wychowawca w porozumieniu z pedagogiem szkolnym podejmują stosowne działania z zachowaniem szczególnej ostrożności i dyskrecji.
5. Wychowawca lub pedagog szkolny w obecności dyrektora szkoły informuje uczennicę i jej rodziców lub opiekunów prawnych o możliwych formach pomocy ze strony szkoły. Wyjaśnia szczegółowo warunki i zasady korzystania z każdej z wymienionych form. Odpowiada na pytania i wątpliwości.
6. Uczennica z rodzicami lub opiekunami prawnymi podejmują w ustalonym terminie decyzję w sprawie form pomocy, z których chcieliby skorzystać. O podjętej decyzji informują wychowawcę klasy i dyrektora.
7. Wychowawca klasy, pedagog, dyrektor i rodzice lub opiekunowie prawni uczennicy podejmują działania niezbędne do przyznania uczennicy zależnie od dokonanego wyboru –nauczania indywidualnego lub indywidualnego toku nauczania.
8. Dyrektor szkoły udziela uczennicy urlopu, jeżeli jej rodzice lub opiekunowie prawni wystąpili z pisemnym wnioskiem do dyrektora.
9. Wychowawca klasy i pedagog szkolny uzgadniają rodzaj i sposób świadczenia uczennicy wsparcia (materialnego, psychologicznego, organizacyjnego). Podjętą działania, w tym kształtujące pozytywne postawy rówieśników (np. spotkania ze specjalistami, warsztaty kształtujące postawy empatii i tolerancji).
10. Dyrektor informuje radę pedagogiczną o ciąży uczennicy oraz o uzgodnionym sposobie postępowania. Przypomina o potrzebie zachowania dyskrecji oraz o tym, że nauczyciele są zobowiązani do nie ujawniania spraw poruszanych na zebraniu rady pedagogicznej, które mogą naruszać dobra osobiste uczniów lub ich rodziców.
11. Wychowawcy klas w porozumieniu z pedagogiem szkolnym przeprowadzają zajęcia lub warsztaty kształtujące u uczniów postawy akceptacji i empatii w związku z zaistniałą sytuacją. Mogą ponadto przeprowadzić, np. z udziałem lekarza lub innego specjalisty, zajęcia podnoszące poziom wiedzy z zakresu świadomej prokreacji, inicjacji seksualnej, antykoncepcji.

12. Wychowawca i wyznaczeni nauczyciele wdrażają uzgodniony wspólnie z uczennicą sposób realizacji obowiązku nauki.

27. PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY UCZEŃ KORZYSTA Z TELEFONU KOMÓRKOWEGO I INNYCH URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH NA LEKCJI

1. Uczeń nie może korzystać z telefonu komórkowego i innego urządzenia elektronicznego na terenie szkoły, o czym jest poinformowany przez wychowawcę klasy (urządzenie to podczas zajęć powinno być wyłączone).
2. W przypadku, gdy uczeń korzysta z telefonu komórkowego lub innego urządzenia elektronicznego podczas zajęć, nauczyciel nakazuje wyłączenie urządzenia. Jeśli uczeń mimo upomnienia ponownie korzysta z telefonu wówczas nauczyciel prosi o oddanie go.
3. Odebrany telefon komórkowy lub inne urządzenie elektroniczne nauczyciel niezwłocznie oddaje do depozytu w sekretariacie szkolnym oraz informuje o zaistniałej sytuacji wychowawcę klasy.
4. W przypadku, gdy uczeń nie chce oddać telefonu komórkowego lub innego urządzenia elektronicznego nauczycielowi, nauczyciel informuje o tej sytuacji dyrektora szkoły.
5. Dyrektor szkoły bezzwłocznie informuje telefonicznie o tym fakcie rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i zobowiązuje ich do osobistego zgłoszenia się po odbiór urządzenia
6. W trakcie rozmowy z rodzicami (prawnymi opiekunami) ucznia dyrektor szkoły informuje rodziców (prawnych opiekunów) o konsekwencjach wynikających z niestosowania się do ustaleń określonych w Statucie Szkoły (w tym kryteriach ocen zachowania).

28. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU ZNALEZIENIA NA TERENIE SZKOŁY NIEBEZPIECZNYCH MATERIAŁÓW (BRONI, MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH)

1. Należy zapewnić bezpieczeństwo przebywającym na terenie szkoły osobom – w przypadku zagrożenia przeprowadzić ewakuację osób i mienia.
2. Uniemożliwić dostęp osób postronnych do przedmiotów.
3. Wezwać policję.
4. Poinformować siły policyjne o rozkładzie pomieszczeń w obiekcie i o ich wyposażeniu oraz umieszczeniu tego wyposażenia.

5. Pod żadnym pozorem nie dotykać i nie przemieszczać podejrzanych niebezpiecznych przedmiotów lub ładunków.
6. Zachować spokój i opanowanie, nie dopuścić do paniki.

29. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU UZYSKANIA INFORMACJI O PODŁOŻENIU ŁADUNKU WYBUCHOWEGO (WSKAZÓWKI DO PROWADZENIA ROZMÓW ZE ZGŁASZAJĄCYM O PODŁOŻENIU BOMBY).

1. Zachować spokój i nie odkładać słuchawki.
2. Natychmiast powiadomić dyrektora szkoły.
3. Podczas rozmowy starać się uzyskać od zgłaszającego jak najwięcej informacji.
4. Tak prowadzić rozmowę, aby stworzyć możliwość zidentyfikowania sprawcy, chociaż w przybliżeniu.
5. Należy ocenić czas przyjęcia ostrzeżenia, płeć dzwoniącego, akcent, stan – czy jest pod wpływem alkoholu lub środków odurzających; tło rozmowy, itp.
6. Należy dążyć do uzyskania odpowiedzi na następujące pytania:

Czy Pan/Pani podłożyła bombę?

Kiedy bomba wybuchnie?

Gdzie jest w tej chwili bomba?

Jak bomba wygląda?

Jakiego typu jest to bomba?

Co spowoduje wybuch?

W którym miejscu bomba jest umieszczona?

Dlaczego Pan/Pani podłożyła bombę?

Skąd Pan/Pani telefonuje?

Gdzie Pan/Pani się w tej chwili znajduje?

Jak się Pan/Pani nazywa?

7. Nie należy rozpowszechniać samowolnie informacji o otrzymanym zgłoszeniu o podłożeniu bomby; może to spowodować panikę wśród personelu lub osób postronnych, co utrudni działania policji oraz ewentualna ewakuację.
8. Osoba przyjmująca zgłoszenie staje się świadkiem zdarzenia i będzie na tę okoliczność przesłuchiwana przez policję.

30. POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU OTRZYMANIA PODEJRZANEJ PACZKI LUB KOPERTY

1. Nie wolno opróżniać zawartości wszelkich podejrzanych przesyłek, nie przenosić paczki lub koperty.
2. Nie wolno wdychać oparów, dotykać, sprawdzać smaku, przypatrywać się z bliska.
3. Należy umieścić ją w jednym, a następnie drugim plastikowym worku, szczelnie je zamykając (zawiązać, zakleić taśmą).
4. Powiadomić policję lub straż pożarną.
5. Cechy charakterystyczne dla niebezpiecznych przesyłek:
 - twarda koperta,
 - otwory w kopercie,
 - nierównomierne rozłożenie wagi,
 - wewnętrzna koperta,
 - wystające druty lub folia,
 - zapach,
 - podejrzane opakowanie,
 - tłuste plamy, zaolejenia, przebarwienia,
 - emitowane dźwięki.
 - odręczny lub nieczytelny adres,
 - nieprofesjonalnie napisany adres,
 - zastrzeżenia (poufne, do rąk własnych itp.
 - zawyżona opłata,
 - błędy ortograficzne,
 - brak adresu nadawcy (brak jakichkolwiek znaków, kto może być nadawcą)

31. WYBUCH POŻARU LUB PODŁOŻENIE OGNI

Osoba, która zauważyła pożar:

1. Powiadamia i ostrzega o pożarze w każdy dostępny sposób a w szczególności sygnałem dźwiękowym trzy długie dzwonki.
2. Należy niezwłocznie powiadomić: Państwową Straż Pożarną 998, tel. alarmowy 112.
3. Należy zawiadomić dyrekcję szkoły.
4. Przeprowadza się natychmiastową ewakuację.
5. Do czasu przybycia straży pożarnej akcją ewakuacji kieruje dyrektor szkoły.

Zasady ewakuacji osób z obiektu zagrożonego:

1. Decyzję o ewakuacji podejmuje dyrektor szkoły lub osoba kierująca akcją.
2. Dyrektor szkoły zabezpiecza dokumenty szkolne.
3. Ewakuowane osoby przed opuszczeniem budynku powinny zabrać ze sobą plecaki i rzeczy osobiste.
4. Drzwi sal zostają zamknięte.
5. Ewakuację prowadzi się w sposób zorganizowany, według opracowanych i oznaczonych dróg ewakuacyjnych.
6. W czasie ewakuacji nauczyciele uczący w poszczególnych salach lekcyjnych, zapewniają właściwą organizację ruchu, nie dopuszczają do wybuchu paniki.
7. Miejscem zbiórki uczniów jest boisko szkole.

32. PROCEDURA POSTĘPOWANIA, W PRZYPADKU, GDY PO DZIECKO ZGŁASZA SIĘ RODZIC/OPIEKUN PRAWNY POD WPŁYWEM ALKOHOLU.

1. Pracownik szkoły, który jest świadkiem zdarzenia lub otrzymał informację o tym, że po nieletniego ucznia przyszedł pijany rodzic, bezzwłocznie powiadamia o tym wychowawcę klasy i dyrektora.
2. Dyrektor/wychowawca wydaje takie dyspozycje, które natychmiast pozwolą udzielić dziecku wsparcia i odizolować je od pijanego.
3. Szkoła nawiązuje kontakt z drugim rodzicem lub na podstawie wcześniejszej zgody przekazuje dziecko osobom upoważnionym (wskazanym przez rodziców na piśmie, pismo takie powinno znajdować się u wychowawcy klasy).
4. Jeżeli nie ma możliwości przekazania dziecka drugiemu rodzicowi lub nie są upoważnieni inni dorośli do odbioru osoby nieletniej, dziecko umieszcza się w świetlicy szkolnej

5. Niezależnie od wymienionych czynności dyrektor dba, by o zdarzeniu powiadomiona została policja; zawsze wtedy, gdy nie ma osoby mogącej odebrać dziecko ze świetlicy.
6. Jeżeli sytuacja nie miała miejsca jednorazowo, szkoła powiadamia pisemnie o zdarzeniach sąd rejonowy, wydział rodzinny i nieletnich.

33. NIEWYDOLNOŚĆ WYCHOWAWCZA RODZICÓW

1. Nauczyciel, wychowawca klasy lub inna osoba z kręgu dziecka mająca informacje na temat zaniedbań wychowawczych bądź innych problemów w rodzinie ucznia zgłasza problem pedagogowi szkolnemu.
2. Wychowawca klasy, pedagog szkolny, pielęgniarka i dyrektor szkoły, obserwują i diagnozują sytuację ucznia.
3. Pedagog szkolny i wychowawca klasy rozmawiają z uczniem w celu dokonania diagnozy potrzeb dziecka.
4. Pedagog szkolny i wychowawca klasy kontaktują się z rodzicami lub opiekunami prawnymi ucznia.
5. W razie braku kontaktu z rodzicami/ opiekunami prawnymi ucznia/ pedagog szkolny/wychowawca:
 - poszukuje innych dróg kontaktu z opiekunami dziecka poprzez pracowników GOPS, policję,
 - w sytuacji poważnych zaniedbań ze strony rodziców dziecka, pedagog szkolny wraz z dyrektorem występują do sądu rodzinnego o rozeznanie sytuacji rodzinnej dziecka.
6. Na spotkaniu z rodzicami ucznia wychowawca klasy i pedagog szkolny przedstawiają ofertę pomocy psychologiczno-pedagogicznej bądź prawnej.
7. Z każdego spotkania z rodziną ucznia wychowawca lub pedagog sporządza notatkę.
8. Wychowawca klasy i pedagog szkolny utrzymują stały kontakt z rodzicami/opiekunami prawnymi ucznia i dbają, w miarę możliwości o realizację wspólnych ustaleń.
9. W sytuacji braku lub odmowy współpracy rodziców/opiekunów ucznia ze szkołą, pedagog wraz z dyrektorem występują z wnioskiem do sądu rodzinnego.

34. PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY DZIECKO W KLASIE LUB NA OSOBNOŚCI MÓWI O PRZEMOCY W DOMU

1. Jeśli dziecko mówi o przemocy w domu przy całej klasie wówczas nauczyciel powinien zakomunikować uczniowi, że to ważne co teraz mówi i po lekcji będzie miało możliwość o tym z nim porozmawiać. Komunikuje również klasie, że bardzo ważne jest mówienie o tym, gdy ktoś nam robi coś złego i że to wymagało od ich kolegi/koleżanki dużej odwagi.
2. Ważne, aby po lekcji nauczyciel zapytał, czy dziecko chce mu o tym opowiedzieć, czy chce porozmawiać z pedagogiem. Jeśli dziecko ma właśnie do niego zaufanie i chce odbyć rozmowę z nim wówczas nauczyciel musi ustalić z nim czas tej rozmowy. Jeśli dziecko potrzebuje właśnie w tej chwili nauczyciel informuje dyrektora lub vice dyrektora o potrzebie zorganizowania zastępstwa za niego na najbliższej lekcji/lekcjach.
3. Nauczyciel wspomina dziecku, że dobrym rozwiązaniem byłoby nawiązać współpracę z pedagogiem, który zajmuje się takimi sprawami i na pewno udzieli pomocy stosownej do sytuacji dziecka.
4. W przypadku sytuacji związanych z przemocą rozmówca nie może obiecać dziecku dyskrecji przed rodzicami, dyrekcją, wychowawcą czy pedagogiem, gdyż jest to zagrożenie zdrowia i życia dziecka i współpraca pomiędzy tymi osobami pozwoli w bardziej efektywny i profesjonalny sposób rozwiązać sprawę. Zapewnia natomiast dyskrecję przed rówieśnikami i innymi osobami, które nie będą brały udziału w organizowaniu pomocy uczniowi.
5. Nauczyciel rozmawiający z uczniem robi notatkę z rozmowy i informuje, że powiadomi pedagoga, dyrektora i wychowawcę, którzy zorganizują właściwą pomoc.

Algorytm rozmowy z uczniem:

Proponowane zwroty: ja ci wierzę, ważne, że potrafisz o tym powiedzieć, to nie twoja wina, to jest złe, nikt tak nie może postępować, opowiedz mi więcej jeśli chcesz, jestem dorosła, wiem, co można zrobić w takiej sytuacji, powiem ci co zrobić: Pójdę do Dyrektora i ustalimy, co zrobimy, abyś poczuł się bezpieczny, zaufaj, że chcemy ci pomóc, jestem z ciebie dumny/a, że potrafiłeś o tym opowiedzieć.

6. Nauczyciel informuje Dyrektora szkoły, szkolnych specjalistów. Jeśli przemoc przejawiają obydwójce rodzice wobec dziecka wówczas dyrektor powiadamia policję, aby znaleźć bezpieczne miejsce tymczasowego pobytu dla dziecka.
7. Podjęta zostaje pełna interwencja przez szkolnych specjalistów i instytucje zewnętrzne – rozmowy z rodzicami, skierowanie sprawy do GOPS i do Sądu.

8. W przypadku, gdy przemoc przejawia jeden z rodziców, zostaje zorganizowane spotkanie z drugim rodzicem i ustalone są we współpracy kolejne kroki postępowania.

Algorytm rozmowy z rodzicem (chroniącym):

Interwencja nie powinna być jednoosobowa. W czasie rozmów powinny być zazwyczaj dwie osoby (jedna rozmawia, druga zapisuje przebieg rozmowy)

1. Poinformowanie rodzica o rodzajach i formach krzywdzenia (w oparciu o notatkę sporządzoną z rozmowy z dzieckiem lub o NK).
2. Poinformowanie o wypowiedzianych treściach i objawach krzywdzenia.
3. Wyjaśnienie roli rodzica przy podejmowaniu interwencji.
4. Poinformowanie o obowiązkach osoby interweniującej – wg procedury szkolnej.
5. Przedstawienie informacji o możliwościach pomocy, instytucjach wspierających
6. Motywowanie rodzica chroniącego do współpracy (korzyści ze zmiany); należy powiedzieć o konsekwencjach podjęcia działań oraz braku działania.

35. RODZIC, WOBEC KTÓREGO PROWADZONE JEST POSTĘPOWANIE W SPRAWIE STOSOWANIA PRZEMOCY W RODZINIE, CHCE SPOTKAĆ SIĘ SWOIM DZIECKIEM NA TERENIE SZKOŁY

W sytuacji prowadzonych działań sądowych obowiązkiem rodzica (przy którym są dzieci) dla zapewnienia bezpieczeństwa dziecka w szkole, jest przekazanie szkole dokumentów potwierdzających sytuację rodzinną – zakaz sądowy kontaktu rodzica, wobec którego zastosowano te środki.

1. Dokument znajduje się u Dyrektora szkoły, wychowawcy i szkolnych specjalistów.
2. Osoby sprawujące opiekę nad dzieckiem mają wiedzę na temat zakazu wydawania dziecka temu rodzicowi.
3. W sytuacji przybycia do szkoły rodzica nauczyciel kieruje rodzica do Dyrektora szkoły, który przeprowadza z nim rozmowę i poucza o konieczności opuszczenia terenu szkoły.
4. Szkoła zawiadamia rodzica, przy którym jest dziecko, o próbach kontaktu drugiego rodzica z dzieckiem.

5. W sytuacjach powtarzających się wizyt rodzica szkoła zgłasza sprawę na Policję / do Prokuratury
6. W przypadku, gdy dziecko na widok rodzica, w sprawie którego prowadzone jest postępowanie reaguje bardzo pozytywnie i chce z nim rozmawiać, wówczas wychowawca, czy inny obecny tam nauczyciel informuje delikatnie ucznia, że chce z nim porozmawiać na osobności, rodzica wysyła zaś do dyrektora szkoły.
7. Podczas rozmowy indywidualnej z uczniem nauczyciel, który był świadkiem tego spotkania tłumaczy uczniowi, że szkoła musi stosować się do nakazów sądu. Jednak sytuacja ta może być tymczasowa.

KRYTERIA DIAGNOSTYCZNE ZABURZEŃ EMOCJONALNYCH UCZNIÓW

Zaburzenia lękowe:

- **ataki paniki:** pojawiają się nagle, towarzyszy im nagłe uczucia przerażenia i objawy somatyczne: bóle w klatce piersiowej, spłylenie oddechu, zawroty głowy, dolegliwości w okolicy brzucha, lęk przed utratą przytomności, czy przed śmiercią.
- **lęk uogólniony:** niepokój, nerwowość lub podekscytowanie, łatwe męczenie się, drażliwość, napięcie mięśniowe, problemy z zasypianiem, wstawaniem lub niespokojny sen/niewysypianie się, problemy z koncentracją lub uczucie pustki w głowie. Do symptomów można również zaliczyć nudności, wymioty i przewlekłe bóle żołądka.

W szkole najczęściej lęki objawiają się poprzez: ucieczki z lekcji, wysoka absencja, unikanie wypowiedzi i odpowiedzi ustnej w czasie lekcji, unikanie kontaktu wzrokowego, spuszczone głowa, częste wizyty w toalecie czy w gabinecie pielęgniarki tłumaczone bólem głowy, brzucha; podwyższone ciśnienie, szybki oddech, pocenie się, problemy z koncentracją, drżenie głosu, ciała; ukrywanie twarzy we włosach; rozdrażnienie lub niepokój.

Zaburzenia obsesyjno kompulsywne:

W szkole najczęściej objawiają się: symetryczne układanie przedmiotów na ławce, częste poprawianie ubrania i przedmiotów znajdujących się wokół, częste mycie różnych części ciała (ręce), napięcie mięśniowe ramion, przesadna sztywność ciała, drżenie; spłycone emocje, liczenie przedmiotów w pomieszczeniu (lamp, krzeseł, schodów), czynności przymusowe niekontrolowane typu: okrzyk, uszczypnięcie kogoś, wystukiwanie odpowiedniej liczby lub kopanie w krzesło/stół.

Nerwice somatyczne:

W szkole najczęściej objawiają się: powtarzające się bóle głowy, bóle brzucha, kołatanie serca, drżenie dłoni, wysokie lub niskie ciśnienie, omdlenia, zawroty głowy, nudności, biegunki.

Zaburzenia nastrojodepresja:

W szkole najczęściej objawiają się: obniżenie nastroju bądź utrata zainteresowań oraz brak zdolności odczuwania przyjemności, utrata wagi, brak łaknienia, nadmierna senność, uczucie ciągłego zmęczenia, poczucie nieuzasadnionej winy, obniżenie poczucia własnej wartości, obniżenie sprawności myślenia, zaburzenia uwagi i koncentracji, niemożność podjęcia decyzji, myśli samobójcze realizowane bądź nie, brak chęci w uczestniczeniu w lekcjach wf, zapomnianie, wycofywanie się z życia społecznego, ucieczki z lekcji.

Zaburzenia odżywiania:

Do najczęściej występujących zaburzeń odżywiania zalicza się anoreksję (anorexia nervosa, jadłowstręt psychiczny) i bulimię (bulimia nervosa, żarłoczność psychiczna). Inne rzadsze postacie zaburzeń odżywiania opisane w klasyfikacji ICD10 to m.in.: jadłowstręt psychiczny atypowy, atypowa żarłoczność psychiczna, przejadanie się lub wymioty związane z innymi czynnikami psychologicznymi oraz inne nieokreślone zaburzenia odżywiania się.

Celem osoby cierpiącej na anoreksję jest redukcja masy ciała do coraz mniejszych jej wartości oraz w dalszej kolejności utrzymanie osiągniętej zbyt małej masy ciała. W związku z tym:

- pacjent ciągle ogranicza ilość i częstość przyjmowanych posiłków, zawęża dietę, unika tzw. tłuczonych pokarmów o wysokim indeksie kalorycznym;
- dodatkowo wykonuje przynajmniej jedną z czynności: stosuje wyczerpujące ćwiczenia fizyczne, przyjmuje środki redukujące łaknienie, doprowadza do wymiotów, stosuje środki przeczyszczające lub moczopędne;
- wymienionym wyżej działaniom towarzyszy zaburzony obraz własnego ciała, pacjent postrzega je jako „nadal zbyt grube”, towarzyszy temu również lęk przed przytęciem;
- u pacjenta pojawiają się zaburzenia hormonalne z zakresu tzw. osi podwzgórze–przysadka–nadnercza i gonad, co u kobiet prowadzi do braku miesiączki (przed okresem pokwitania) lub zatrzymania miesiączkowania (po okresie osiągnięcia dojrzałości płciowej), a u mężczyzn do zaburzeń potencji i libido. Inne zaburzenia hormonalne, jakie mogą wystąpić, to m.in. nieprawidłowe stężenia hormonów tarczycy, hormonu wzrostu i insuliny.

Aby rozpoznać bulimię według klasyfikacji ICD10, konieczne jest występowanie u pacjenta podanych niżej wszystkich grup objawów:

1. pacjent koncentruje swoją uwagę wokół odżywiania się, staje się ono najistotniejszym obszarem jego życia, okresowo występują u niego nie dające się powstrzymać napady żarłoczności, nadmiernego jedzenia bardzo dużych ilości pokarmu, czasami nawet kilka razy przekraczających odpowiednią dla danej osoby porcję;
2. pacjent podejmuje wiele różnych działań kompensacyjnych mających na celu „zapobiegać tłuczącemu skutkom” spożytego pokarmu, między innymi prowokuje wymioty po nadmiernym jedzeniu (albo po przyjęciu takiej ilości pokarmu, którą uzna za zbyt dużą czy zbyt wysoko kaloryczną), stosuje środki hamujące apetyt, środki przeczyszczające (czasami w dawkach przekraczających zalecane normy), środki moczopędne, preparaty hormonów tarczycy. Może podejmować też okresowo tzw. głodówki, które zazwyczaj kończą się ponownymi napadami żarłoczności;
3. pacjentowi towarzyszy także stałe chorobliwe poczucie obawy przed otyłością, skoncentrowany jest on na ocenie swojej aktualnej masy ciała i ustanawia limity swojej wagi znacznie poniżej odpowiedniej dla niego normy.

Zaburzenia psychotyczne:

W szkole najczęściej objawiają się: przekraczanie granic interpersonalnych, dziwaczność zachowania, wycofanie, zaniedbany wygląd, brak higieny, brak rozpoznawania własnych potrzeb, brak apetytu, nieadekwatny do pogody ubiór, brak logiki mówienia (myślenia), silny lęk, obniżony nastrój.

Dziecko z astmą

NAKAZY

1. Częste wietrzenie sali lekcyjnej.
2. Dziecko, które ma objawy choroby po wysiłku, powinno przed lekcją wychowania fizycznego przyjąć dodatkowy lek.
3. Ćwiczenia fizyczne należy zaczynać od rozgrzewki.
4. W przypadku wystąpienia u dziecka objawów duszności należy przerwać wykonywanie wysiłku i pozwolić dziecku zażyć środek rozkurczowy.

ZAKAZY

1. Chorzy uczniowie nie powinni uczestniczyć w pracach porządkowych.
2. W okresie pylenia roślin dzieci z pyłkownicą nie mogą ćwiczyć na wolnym powietrzu oraz nie powinny uczestniczyć w planowanych wycieczkach poza szkołą.
3. Astma oskrzelowa wyklucza biegi na długich dystansach, wymagających długotrwałego, ciągłego wysiłku.

OGRANICZENIA

1. 1.Uczeń z astmą może okresowo wymagać ograniczenia aktywności fizycznej i dostosowania ćwiczeń do stanu zdrowia.
2. Dziecko uczulone na pokarmy powinno mieć adnotacje od rodziców, co może jeść w sytuacjach, które mogą wywołać pojawienie się objawów uczulenia.

OBSZARY DOZWOLONE I WSKAZANE DLA DZIECKA

1. Dzieci chore na astmę powinny uczestniczyć w zajęciach z wychowania fizycznego wysportowane dziecko lepiej znosi okresy zaostrzeń choroby.
2. Uczeń z astmą nie powinien być trwale eliminowany z zajęć z wychowania fizycznego.
3. Dzieci z astmą mogą uprawiać biegi krótkie, a także gry zespołowe.
4. Dzieci z astmą mogą uprawiać gimnastykę i pływanie.

5. Dzieci z astmą mogą uprawiać większość sportów zimowych.

Dziecko z cukrzycą

OBJAWY HIPOGLIKEMII niedocukrzenia:

1. Bładość skóry, nadmierna potliwość, drżenie rąk.
2. Ból głowy, ból brzucha.
3. Szybkie bicie serca.
4. Uczucie silnego głodu/wstręt do jedzenia.
5. Osłabienie, zmęczenie.
6. Problemy z koncentracją, zapamiętywaniem.
7. Chwiejność emocjonalna, nietypowe zachowanie dziecka.
8. Napady agresji lub wesołkowatości.
9. Ziewanie/senność.
10. Zaburzenia mowy, widzenia i równowagi.
11. Zmiana charakteru pisma.
12. Uczeń nielogicznie odpowiada na zadawane pytania.
13. Kontakt ucznia z otoczeniem jest utrudniony lub traci przytomność.
14. Drgawki.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPOGLIKEMII –

1. Sprawdzić poziom glukozy we krwi potwierdzając niedocukrzenie.
2. Podać węglowodany proste (sok owocowy, coca-cola, cukier spożywczy rozpuszczony w wodzie lub herbacie, glukoza w tabletkach, płynny miód.)

NIE WOLNO

1. Zastępować węglowodanów prostych słodyczami zawierającymi tłuszcze, jak np. czekolada, ponieważ utrudniają one wchłanianie glukozy z przewodu pokarmowego).
2. Ponownie oznaczyć glikemię po 10-15 minutach.

OBJAWY HIPERGLIKEMII

1. Wzmoczone pragnienie, potrzeba częstego oddawania moczu.
2. Rozdrażnienie, zaburzenia koncentracji.
3. Złe samopoczucie, osłabienie, przygnębienie, apatia.

Jeżeli do ww. objawów dołączają:

1. Ból głowy, ból brzucha.
2. Nudności i wymioty.
3. Ciężki oddech.

Może to świadczyć o rozwoju kwasicy cukrzycowej.

Należy wtedy bezzwłocznie:

1. Zbadać poziom glukozy.
2. Skontaktować się z rodzicami lub wezwać pogotowie.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPERGLIKEMII

1. Podajemy insulinę (tzw. dawka korekcyjna).
2. Uzupełniamy płyny (dziecko powinno dużo pić, przeciętnie 1litr w okresie 1,52 godz., najlepszym płynem jest niegazowana woda mineralna).
3. W razie stwierdzenia hiperglikemii dziecko nie powinno jeść, dopóki poziom glikemii nie obniży się.

Szkolny kodeks praw dziecka z cukrzycą – każdemu dziecku z cukrzycą typu 1 należy zapewnić w szkole:

1. Możliwość zmierzenia poziomu glukozy na glukometrze w dowolnym momencie – także w trakcie trwania lekcji.
2. Możliwość podania insuliny.
3. Możliwość zmiany zestawu infuzyjnego w przypadku leczenia osobista pompą insulinową w odpowiednich warunkach zapewniających bezpieczeństwo i dyskrecję.
4. Właściwe leczenie niedocukrzenia zgodnie ze schematem ustalonym z pielęgniarką szkolną i rodzicami dziecka.
5. Możliwość spożycia posiłków o określonej godzinie, a jeśli istnieje taka potrzeba, nawet w trakcie trwania lekcji.
6. Możliwość zaspokojenia pragnienia oraz możliwość korzystania z toalety, także w czasie trwania zajęć lekcyjnych.
7. Możliwość uczestniczenia w pełnym zakresie w zajęciach wychowania fizycznego oraz różnych zajęciach pozaszkolnych, np. wycieczkach turystycznych, zielonych szkołach.

Dziecko z padaczką

W RAZIE WYSTĄPIENIA NAPADU NALEŻY:

1. Przede wszystkim zachować spokój.
2. Ułożyć chorego w bezpiecznym miejscu w pozycji bezpiecznej, na boku.
3. Zabezpieczyć chorego przed możliwością urazu w czasie napadu – zdjąć okulary, usunąć z ust ciała obce, podłożyć coś miękkiego pod głowę.
4. Asekurować w czasie napadu i pozostać z chorym do odzyskania pełnej świadomości.

NIE WOLNO:

1. Podnosić pacjenta.
2. Krępować jego ruchów.
3. Wkładać czegokolwiek między zęby lub do ust.

W razie narastających trudności szkolnych, trzeba zapewnić dziecku możliwość douczania, zorganizować odpowiednio czas na naukę, z częstymi przerwami na odpoczynek, modyfikować i zmieniać sposoby przyswajania wiadomości szkolnych. Nie należy z zasady zwalniać dziecka z zajęć wychowania fizycznego ani z zabaw i zajęć ruchowych w grupie rówieśników. Należy jedynie dbać o to, aby nie dopuszczać do nadmiernego obciążenia fizycznego i psychicznego. Gdy zdarzają się napady, dziecko powinno mieć zapewnioną opiekę w drodze do i ze szkoły.

Dziecko z ADHD, czyli zespołem hiperkinetycznym

W pracy szkolnej uczniowie z ADHD wymagają od nauczycieli:

1. Poznania i zrozumienia specyficznych zachowań i emocji dziecka (tj. : brak koncentracji na szczegółach, trudności z utrzymaniem uwagi na zadaniach i grach, nierespektowanie podanych kolejno instrukcji, kłopoty z dokończeniem zadań i wypełnianiem codziennych obowiązków, dezorganizacja, szybkie rozpraszanie się pod wpływem bodźców zewnętrznych, nadmierna ruchliwość i gadatliwość, przerywanie bądź wtrącanie się do rozmowy)
2. Akceptacji, pozytywnego wsparcia, nasilonej w stosunku do innych uczniów uwagi i zainteresowania.
3. Organizacji środowiska zewnętrznego w formie porządku i ograniczenia bodźców.
4. Stosowania wzmocnień (pochwał, nagród).
5. Skutecznego komunikowania (krótkie instrukcje, powtarzanie).
6. Konsekwencji w postępowaniu i ustalenia obowiązującego systemu norm i zasad.
7. Elastyczności pracy dającej możliwość dodatkowej aktywności i rozładowania emocji.

Pan/i

.....

.....

Upomnienie

w sprawie nieregularnego uczęszczania dziecka na zajęcia szkolne

Wobec tego, że Pana/i syn/córka

nie uczęszcza do szkoły, a tym samym nie wypełnia obowiązku szkolnego określonego postanowieniami ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r.

Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781; z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104; z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292)

wzywa się Pana/nią do regularnego posyłania dziecka na zajęcia szkolne.

Niepodjęcie przez dziecko nauki w terminie siedmiodniowym spowoduje zastosowanie wobec Pana/i środków przymusowych przewidzianych w art. 15 ustawy o postępowaniu egzekucji w administracji (tekst jednolity: Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161 z późn. zm.) poprzez nałożenie grzywny, w celu, przymuszenia, w wysokości 5000,00 zł (pięciu tysięcy), która może być nakładana wielokrotnie do kwoty 10 000,00 zł (dziesięciu tysięcy).

Wójt Gminy Wiązownica

Wniosek
o wszczęcie egzekucji administracyjnej

Dyrektor Szkoły Podstawowej w na podstawie art. 120 i 121
ustawy o \postępowaniu egzekucyjnym w administracji z dnia 17
czerwca 1996 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161 z późn. zm.)
wnioskuje o wszczęcie egzekucji administracyjnej
w celu przymuszenia do wykonania obowiązku szkolnego przez ucznia/uczennicę
.....

W załączeniu:

- tytuł wykonawczy
- dowody doręczenia upomnień